

2010/7

Lasteaia kevadleht

Käbikesed – minu (l)õpetajad

Täna, mil Teie tähtsa sündmuseni, lasteaia lõpetamiseni on jäänud vaid loetud päevad, oleme kõik natuke tundlikud ja ärevad.

Mulle meenub järjest sagedamini aeg, mil alles lasteaeda tulite – pisikesed, kõvasti emmede-isside käest kinni, natuke pelglikud, natuke nutused... Aga kiiresti hakkasite meid usaldama ja hommikud kinkisid ikka rõõmsaid teresid ning õhtud tugevaid kallisid. Juba ammu on pisikesed sõrmed saanud osavateks – egas muidu meie maja „suured“ ütleks Teie kohta naljatamisil „kunstikallakuga“. Pead täis tarkusi ja sinna tuleb elu jooksul veel oi kui palju lisa! Oma aususe, otsekoheuse ja

siirusega olete õpetanud ka mind, kuidas murepilvi laiali puhuda.

Eriti jäävad meelde meie viimase talve unejuttudest põhjustatud elulised – olulised jutuajamised elu põhiväärtuste üle. Näiteks vestlus sellest, mida saab raha eest ja milleks seda üldse vaja pole. Mida kõike Te oskasite nimetada: naeratus, sõprus, armastus... Seda oli ilus kuulata!

Selgus, et olulisteks asjadeks pole raha vajagi. Ainult südant ja hinge! Või nagu ütles Rebane: „Siin on minu saladus. See on väga lihtne: ainult süda-

mega näed hästi. Kõige tähtsam on silmale nähtamatu.“ („Väike prints“, Antoine de Saint-Exupéry).

Igäüks Teist on eriline ja kordumatu. Nii jäätengi meelde: sportlik ja nutikas Regor; naerune, musikaalne, hea joonistaja Kelly; tagasihoidlik ja heasüdamlik Kadri; hell ja loominguline Paula; õrn ja taibukas loodusesõber Karis; õiglane ja arukas Eva; asjalik ja hooliv Laura; elav, tugev ja liikuv Ethan; lahke ja hea mälu Helle; aus ja sõbralik mürakaruu Timo-Sten; graatsiline ja tasakaalukas Emma; siiras ja avatud Timo; särav ja rõõmsameelne Anete; taiplik ja sõnakas laulupoiss Mikk; habras kunstnik ja laululind Astrid; humorikas ja

lugemishuviline sporditüdruk Pilleliis, jutukas, asjalik ja laia silmaringiga Mark Erik!

Olgu Teil tugevad tiivad, sügavad juured ja julged unistused!

Teie õpetaja Rita

Nõiad peavad pidu

Naljakuu viimasel neljapäeval, 29. aprillil toimus lasteaias juba tavaks saanud Nõiatrall „Täna nõiad peavad pidu...”

Ettevalmistused suureks peoks algasid kõigis rühmades juba esmaspäeval. Kábikesed alustasid nädalat lappide õblemisega seelikule või püksipõlvele. Urvakesed seevastu käisid usinalt oksikorjamas ning teisipäeva õhtuks oli 17 luuda paviljoni

seina ääres reas ootamas maagilisi võlusõnu, et taevalaotuses paar tiiru teha.

Pisikesed Pähklikesed said tuttavaks Väikese Nõia ja

tema tegemistega. Pähklikestel jäävad õblemisoskused tulevikku, kuid svammitrükiga said uhked lapitud seelikud tehtud neilgi.

Trallipäeva hommikul oli Ülemnõid Blocksbergi mäel vist veidi solvunud, et meil Volbripäeva pidustused juba päev varem algasid, sest vihma aina sadas ja sadas.

Õnneks ei olnud seekord Väike Nõid taas oma nõidumisoskusi proovinud ning pilvisest taevast sadas ikka vihma, mitte valgeid hiiri, konni, kuusekábisid ega petipiima.

Kavandatud Nõiatrall alevi vahel tuli siiski maha pidada lasteaia saalis. Siinkohal olgu öeldud, et nõidadeks maskeerunud Kábikesed siiski suhkrust tehtud pole ja trotsides

vihma võis ennelõunal alevi vahel suuremal hulgal nõidu koos jooksmas näha.

Saali kogunes meid meeleoluka muusika saatel päris palju, nii väikeseid kui suuremaid nõidu, üks uhkem kui teine. Ja siis polnud muud kui pidu võis alata. Lauldi nõialaule ja tantsiti erinevaid mänge, siis jälle tantsiti ning lauldi. Lõbu ja nalja oli kuhjaga. Kábikeste rühma „Ülemnõiad” Rita ja Kätlin viisid läbi kerge virgutus- ja lõdvestusvõimlemise, mis oli kui palsam ära tantsitatud nõiakeste jalgadele.

Urvakesed, eesotsas „Luuaga Nõid” Marju, õpetasid kõigile veel lõpetuseks neid õigeid võlusõnu, et luud ikka liikuma saada. Suure

tantsimise ja laulmise järel sai jõuvarusid taastada tervisliku snäkiga, kus leidus rohkelt rosinaid, kuivatatud aprikoose ja banaanilõike.

Hiljem kulges päev oma tavapärasel rutiinis ja toredat Nõiatralli hommikupoolikul jäid veel

õhtulgi meenutama paviljonil reas olevad

luuad ning peas kummitamas laulusõnad... "Nõiaelu, nõiaelu, see jah on kõige parem! Ah kui hea on olla nõid kui sa vaid õppind oled..."

Kaja Voojärvi
Pähklikeste õpetaja

Emadepäeva pidu lasteaias

Nädal enne pidu ulatas rühmaõpetaja mulle peo kutse. Peo tulekus andsid aimu ka üksikud laulukatted, mida kodus vaikselt lauldi ja tantsusammud, mida tasahilju prooviti. Kutsega koju jõudes tuli kohe helistada vanematele ja ka nemad peole kutsuda.

Meie peres algavad peo ettevalmistused juba hommikul. Lasteaeda on vaja kaasa võtta peoriided, tegemist tahab lipsusõlm, üles on vaja otsida kadunud lipsunõel. Kui kõik olemas, saab sammud seada lasteaia poole. Hommikused musid ja kallid ning peoga tipnev lasteaiapäev võib alata.

Emadepäeva peol on alati olnud palju rahvast. Lasteaia saal ei taha kui-

dagi mahutada kõiki neid ootusärevaid emasid, vanemasid, isasid ja vanaisasid, lisaks veel õed-vennad, kes kõik ju tahavad näha, mida lasteaialapsed õppinud on. Ja mis kõige olulisem - kuidas minu laps tänasel peol hakkama saab: kas ta esineb, kuidas ta esineb, kas ta suudab terve peo ajal

rühma juures olla või tahab ta kiiresti ema sülle tulla? Kui kõik külalised olid istuma sättitud, võis pidu alata. Kõigepealt tulid saali kõige pisemad, Pähklikesed, seejärel Urvakesed

ning kõige lõpus, kõige suuremad, Kábikesed. Peo avasõnad lausus õpetaja Marju ja seejärel oli esinemise kord Urvakeste käes. Tore oli vaadata Urvakeste esimest näidendit. Õpetaja ja üksteise abiga leiti päike üles ja nühti ta särama. Lisaks näidendile oli selgeks õpitud veel mitu laulu ja tants.

Väike vahepala õpetaja Marjult ja esinema hakkasid Pähklikesed, keda esinemise ajaks oli lava peale vähe alles jäänud. Kuid nii mõnigi võttis julguse kokku, tuli ema sülest laulma ning jooksis siis ruttu jälle julgust koguma. Nemadki olid selgeks õppinud mitu laulu, luuletuse ja

Eeskava lõpetasid Käbikesed, kes on juba nii suured, et vahetekstide lugemisel ei olnud õpetaja abi vajagi. Käbikeste esituses kuulsime laule nii terve rühma, kui ka solistide esituses. Ja tants ei puudunud nendegi kavast. Peo lõpus sai iga laps uhkusega üle anda emale ise valmistatud kingituse. Pähklikesed olid valmis-

tanud oma emadele raamitud käejälje. Urvakeste nobedad näpud olid kokku pannud nupukestest tasialuse. Siidirätikud valimistanud Käbikesed olid lasknud oma fantaasia vabalt lennata. Loodetavasti leidis iga ema, vanaema peolt väikese rõõmukillukese vihmasesse päeva. Minugi jaoks said vastuse peo alguses mind vaevanud

küsimused. Jah, minu laps esines ja osales kogu rühma eeskavas ning laulis ja tantsis koos teistega. Jah, ta suutis kogu peo olla oma rühma juures, kuigi vahepeal aitas lips tegevusetust peletada. See oligi minu rõõmukilluke sellel vihmasel ja tuulisel päeval.

Annika Pihl

Kes küll puistab prügi maha?

Lumi sulas, suurveed on minevik ning lasteaialapsed võtavad ette pikemaid jalutuskäike. Aprilli alguses õppekäigul käies tekkis väikestel Urvakestel küsimus "Kes küll puistab prügi maha?". Rühmaõpetajad võtsid laste poolt pakutud huvi vastu ja korraldasid prügi teemalise nädala. Esmaspäeval vahetati arvamusi miks ja kuidas prügi tekib. Lapsed said meenutada kas ja millal nad on visanud prügi maha. Õpetaja endi näited oma lapsepõlvest andsid lastele julgustust rääkida ausalt oma tegemistest ja emotsioonidest. Teisipäeval

toimus õppekäik Kärla ja Sõmera vahelisele otseteele, eesmärgiga

vaadata, kas ja millist prügi on teeperves. Kõige enam oli erinevaid maiustute pakendeid ja kilekotte. Laste silmis oli peidus kurbus ja nende küsimustele oli õpetajal keeruline vastata. Lapsed ise arvasid, et need on rumalad inimesed, kes prügi maha loobivad. Lapsed teadsid ka seda, et kui neil ei ole läheduses prügikasti siis tuleb panna tühi

pakend kotti või taskusse. Kolmapäeval toimus tühjaks saanud piima, mahla- ja koorepakenditest meisterdamine. Iga laps sai endale rõõmsa "Ökokrati", kes aitab puhtal loodusel silma peal hoida. Ülejäänud prügi sorteeriti ja viidi antud prügi jaoks ettenähtud konteineritesse. Neljapäeval räägiti ohtudest, mis tekivad maha loobitud või metsaalla kantud prügist. Lapsed arvasid, et

ohtlik on see nii loomadele, lindudele kui ka inimestele endile. Reedel toimus nädala kokkuvõtte ja räägiti kuhu ja millega viiakse konteinerites olev prügi. Lapsed olid kursis

prügiauto ja prügilaga. Kõige olulisem on täiskasvanu eeskuju lapsele. Meeldiv oli minna mai alguses lastega jalutuskäigule surnuaia ümbrusesse, kus oli talgupäeval tõsist

koristustööd tehtud. Aitäh kõigile abilistele.

Marju Lipp
Urvakeste õpetaja

Urvakeste nimepäev

Koos kevadega jõudis kätte aeg tähistada Urvakese rühma nimepäeva. Ettevalmistusi selleks hakkasime tegema juba märtsis. Tahtsime üllatada külalisi dramatiseeringuga ja valisime selleks etenduse "Päikesele külla". Lapsed said ise valida, millist osa keegi soovib mängida ning harjutamise aeg võis alata.

Juba oligi käes oodatud päev, 07. aprill. Kogu lasteaed oli kogunenud saali ja pidupäev ootas alustamist. Väike esinemisnärvis, astusid Urvakesed esietenduseks lavalaudadele. Vaatamata sellele, et see oli meie esimene pikem sõnaline väljaastumine õnnestus see meil erakordselt hästi.

Peale seda võtsid sõnajärje üle peokülalised. Pisikesed Pähklikesed laulsid meile rütmipillide saatel tervituslaulu ning laste käejälgedest meistertatud. 01. aprilliks olid Kábikesed õppinud üksteisele nalju vestma ja nüüd oli neil hea võimalus meid oma anektootidega naerutada. Kingituseks tõid Kábikesed oma rühma logo, milleks on kábist meisterdatud kábimehikese. Ühel õigel peol ei saa läbi tantsuta ja kuna

muusikaõpetaja Üllet sel päeval majas polnud kutsusime endale tantsuseadjaks Virge. Tema ju tantsutab meid nii kui nii kaks korda nädalas. Virge juhendamisel võtsime ette nii laulu- kui tantsumänge.

Pidu lõppes sellega, et lasteaed pakkus kõikidele pidulistele Urvakeste nimega hästi sobivat, Kasekese kommi.

See oli üks rõõmus hommikupoolik. Kohtume järgmisel nimepäeval.

Sirje Kapp
Urvakeste õpetaja

Minu väikesed Pähklikesed

Mööda saab üks õppeaasta pisikeste Pähklikestega.

Sügisesse tagasi vaadates on kõige suuremat rõõmu valmistanud, kuidas pisikene inimene on harjunud kollektiiviga, omaks võtnud nii mängukaaslased, kui rühma täiskasvanud. Kõige suurem võit on laste usalduse saavutamine. Kõige suuremat hingetoitu annavad laste kallistused ja head ning siirad sõnad pisikese inimese suust. Kus mujal, kui laste suust kuuled, kui ilus ja hea sa oled. Ja väikese inimese siiruses ei saa ju ometi kahelda.

Iga rühm on omanäoline, ka minu Pähklikesed. Neid ühendab heasüdamlikkus, seltsivus, sõbralikkus, sallivus ja veel palju muud head. Meeletult kiire on olnud laste füüsiline kui vaimne areng. Nende loomulike teadmiste ja nu

elu tundmaõppimisel vajab igapäevast kohest rahuldust. Õppetegevuses vajavad lapsed näitlikke vahendeid. Tuppä tuleb tuua nii lumi, jää, vesi, muld, oksad, liiv, kivid ja muu looduslik. Tasapisi oleme ka jalutuskäike looduses pikendanud. Nii saab süvendatult vaadelda nii taimi, kui putukaid.

Metsas on meil nüüd oma sipelgapesa, mille valmimist ja sipelgate tegemisi käime jälgimas. Maikuus loodame näha, kuidas sinna pessa sipelgaema poolt munetud munad ilmuvad.

Minu Pähklikestele meeldib muusika ja laulmine. Lastelaule soovitakse nii plaadilt, kui õpetaja esituses. Uskumatu tundub kui hästi lastele laulud meelde jäävad. Eriti hea tunne on kuulda, kuidas laps, kes teistega koos ei julge laulda, hiljem omaette vaikselt laulab, sealjuures õige viisi ja sõnadega. Ka lasteraamatud ei seisa meil niisama riiulil, neid tuleb lastele ette lugeda. Väga vahva on jälgida, kuidas lapsed mõnd tuttavat raamatut hiljem oma

sõnadega kaaslastele ette loevad. Pähklikestele meeldivad muinasjutud.

Laste reageerimine õpetaja esinemistele naeruga on tõestuseks, et lapsed on väga loovad.

Minu Pähklikesed vajavad isikupära väljendamiseks vabalt valitud vahendeid: kunstitarbeid, rütmipille, mänguloomi.

Konstrueerimisel ei kasutata me ainult mänguklotse, vaid ka muud käepärast. Näiteks torni saab laduda ka jalanõudest.

Meie soov on, et laps saaks oma tegevusest rääkida, oma kunstitöödele ise nime anda, sest nii areneb lapse isikupära, väljendusoskus ja julgus. Esinemisjulgust annab meie lastele ka rütmipillide vaba kasutamise võimalus. Ka luuletuste kuulamisel

kasutame rütmipille. Siin on veel vaja tähelepanelikult õpetajat jälgida, muidu võib segi minna. Rütmi õppimine praegu aitab meil edaspidi kiiremini tähti ja lugemist selgeks saada. Tähed käivad meil juba praegu külas. Meil on oma muinasjutt, kuidas tähed tulevad, koputavad, paluvad sisenemiseks luba ja siis kõik lapsed hüüavad: "Jaa!" Nii on enamusele lastest mõned tähed juba tuttavaks saanud.

Minu Pähklikeste lemmiktegevus vabal ajal on plastiliiniga voolimine.

Seda nii hommikul, kui õhtusel ajal. Kui ennelõunal katkestab nende tegevuse mingi päevakava kohustuslik punkt, kas söögiaeg või õueminek, siis õhtul on hea näha, et lapsevanemad leiavad aega, et laps saaks oma lemmiktegevuse lõpetada. Nii on ka kojuminek rõõmsam ja rahulikum. Minu Pähklikesi ühendab ka see, et huvastijätuks kallistatakse nii rühmaõpetajaid kui kõiki mängukaaslasid. Hea on kuulda, kuidas siis teadustatakse, et mina lähen nüüd koju ja homme näeme!

Kui möödunud kevadel koolieelikuid lasteaiast kooli poole teele saates oleksin tahtnud oma suurte Pähklikestega kaasa minna, siis nüüd on mul hea ja kerge tunne, et oma praeguste Pähklikestega saan veel mitu-mitu aastat koos olla. Mulle on antud näha, kuidas nad kasvavad ja arenevad. Ja mis kõige tähtsam, ma saan ise olla nende kõrval, kogeda nende pisikeste inimeste rõõme, osa saada ja ise olla Pähklike.

Rita Liiv
Pähklikeste õpetaja

Lapsevanemate rahulolu-uuringu tulemused

Selle aasta veebruaris viidi lastevanemate hulgas taas läbi rahulolu küsitlus. Erinevalt möödunud aastast edastasime küsimustikud vanematele valdavalt e-posti teel (42 meilile) ning paber kandjal edastasime küsimustiku kaheksale perele. 2009/10 õa rahulolu uuringus osales 54st lapsevanemast 30. Võrreldes eelmise

õppeaastaga oli vastajate arv 10% võrra madalam.

E-posti teel tagastati meile 29 ja paber kandjal üks küsimustik. Urvakeste rühma 17st lapsevanemast osales uuringus 65%. Käbikeste rühma 21st lapsevanemast osales 33% ning kõige kõrgem osalus oli Pähklikeste rühmas, kus 16st lapsevanemast osales 12 vanemat, so. 75%.

Tulemused:

I Suhted lasteaias

Suhtlemisostkust peetakse vastastikuse positiivse suhte loomise üheks olulisemaks oskuseks.

Õpetaja ja lapsevanema suhe on hea kui selles on avatust ja läbipaistvust, hoolivust, vastastikust mõju, eraldatust ja mõlemapoolset rahulolu.

Suhete valdkonnas oli rahulolu 93% (eelmine õa 89%), Kõige enam olid lapsevanemad rahul õpetajate ja õpetaja-abide suhtumisega tema lapsesse samuti sellega, et rühmaõpetajad leiavad aega lapsevanemaga vestluseks. Muret tundsid lapsevanemad pigem laste omavaheliste suhete pärast.

II Info liikumine

Info kättesaadavust hinnati lastevanemate hulgas eelmise aastaga (75%) võrreldes kõrgemalt (83%). Lapsevanemad leidsid, et nii lasteaia kodulehelt kui ka kord kvartalis ilmuval lasteaialehel on infot lasteaia tegevuste kohta. Samuti hinnati kõrgelt (93%) e-posti teel vahendatud infot. Hoolekogu tegemistest teadis 66% lapsevanematest. Siinkohal on sobilik meelde tuletada, et sellekohane info on üleval lasteaia kodulehel – hoolekogu protokollid.

III õppe- ja kasvatus-tegevuse läbiviimine

Selle valdkonnaga olid lapsevanemad väga rahul (96%). Lapsevanemad olid rahul lapse arendamisega; rühmaõpetajate tööle pühendumisega; liikumis- ja muusikaliste võimete arendamisega; samuti lasteaia poolt pakutavate üri-

tustega ning pidasid vajalikuks arenguvestlusi rühmaõpetajatega lapse arengust.

IV Tugisüsteemide rakendamine

Võrreldes 2008/09 õa läbi viidud küsitlusega on rahulolu tugisüsteemide rakendamise osas lasteaias märgatavalt tõusnud (57% →85%). Lapsevanemad on teadlikumad laste erivajadustest. Lapsevanemad hindavad, et lasteaed suudab pakkuda lastele logopeedilist abi ja arvestab laste erivajadustega.

V Kasvukeskkond

Kõige enam olid vanemad rahul lasteaia rühma ruumidega (97%); kaasaegsete õppe- ja kasvatusvahendite olemasoluga (100%); päevakava täitmisega (100%) ja lasteaias pakutava menüü vaheldusrikkusega (100%). Lasteaia turvalisusele anti hinnanguks 83%.

VI Koostöö ja kaasamine

Selles valdkonnas jagasid lapsevanemad arvamust rühma koosolekute koosoleku sisukuse kohta; kaasamise; osalemise ja lasteaia ning kodu vaheliste kokkulepete täitmise kohta; hinnati

juhtkonna tegevust ja avaldati arvamusi lasteaia lahtioleku aja ning KOV toetuse kohta lasteaia suhtes. Võrreldes 2008/09 läbi viidud küsitlusega on rahulolu nendes küsimustes tõusnud (70% →74%). Toon siinkohal ära ka vastanute arvamused lasteaia lahtioleku aja pikendamise kohta nii hommikul kui ka õhtul.

Küsimus: „Pean vajalikuks lasteaia lahtioleku aja pikendamist hommikul alates 7.15“. Täiesti või enam vähem nõustus antud väitega 37% vastanutest; ei oska vastata oli 20%; ei nõustunud 40% ja teatud määral ei nõustu 13% vastanutest.

Teine küsimus: „Pean vajalikuks lasteaia lahtioleku aja pikendamist õhtul kuni 18.30“. Siin jagunesid arvamused järgmiselt: täiesti või enam vähem nõustus antud väitega 40% vastanutest; ei oska vastata oli 23%; ei nõustunud 27% ja teatud määral ei nõustu 10% vastanutest.

Tänu kõigile vastajatele.

Kaia Maidle

Juhataja asetäitja

Veerevad rattad

Mõte, korraldada jalgrattapäeval, oli lasteaia töötajatel peas keerlemas juba sügisel. Sobiv aeg selleks on just kevad, mil ilmad soojad ja mõnusad ning lapsed usinad ratta selga istuma. Nüüd, kus rattapäeval juba seljataga, võib arvata, et sellest saab üks traditsioonilistest üritustest lasteaias. Esmalt alustasime tutvumist mõningate liikluse märkidega - jalgrattateed, kõnnitee, anna teed jne. Lapsed said nüüd endile joonistada erinevaid märke ja väga tähtis selle juures oli ka tähenduse kirjutamine, ikka selleks, et paremini meelde jääks. Lisaks eeskirjadele ja reeglitele, kus ja kuidas sõita, pöörasime tähelepanu erinevatele liiklejatele ja nende ohutusele ja turvavarustusele. Tegime katse kiivri vajalikkusest. Selleks oli meil kaks toorest muna ning munale mõeldud kiiver.

Ühele munale panime kiivri „pähe“, teine jäi ilma. Kukutasime munad - tulemusi oskasid juba enne katse läbiviimist lapsed ennustada.

Nüüd, kus me kõik teoorias päris tugevad olime, saime minna õue ja panna oma oskused ja teadmised kõik praktiliselt. Mahajoonistatud rattarajal tuli lastel jälgida suunda, märke, kaaskleijaid. Lastel tuli hästi välja, sest nad pidasid kinni kokkulepitud reeglitest. Ja kui juhtuski mõni pisem eksimus, siis selleks olid väljas nn. „liikluse reguleerijad“, need olid lapsed, kellel mingil põhjusel olid rattad sellel päeval koju jäänud. Koostöö oli hea. Nädala keskel oli meile külla kutsutud Saaremaa Jalgrattaklubi Viiking

juhatuses Riho Räim, kes oli nõus rääkima enda kogemustest sportlasena ja jagama infot hea rattasõidu varustusest. Rihol olid kaasas erinevad näidised ratastest ning vajalikust turvavarustusest. Nii lapsed kui õpetajad said teha proovisõitu tõukerattaga.

Sama päeva õhtul, kui vanemad ammutasid Riho Räime jutust teadmisi, olime meie lastega teisel pool maja, kus sai teha vigursõitu slaalomi näol. Osavust jagus ka lasteaia väiksematele.

Ja ega päev sellega veel lõppenud. Nüüd tuli teha koos vanematega rattamatk Kärla alevi vahel. Nii me siis sõitsime seal üksteise järgi nagu haned reas. Suuremad

suutsid teha suurema ringi, pisemad pisema. Päev sai otsa, nädal mitte. Nädala lõpetuseks tuli koolieelikutel lasteaia õueala kaardil märkida rattasõidu ohutud ja ohtlikud kohad ning

arvamusi põhjendada. Koolieelikute vanematele jääb aga sellest nädalast mälestuseks väike abimees - helkur, sõnadega „Mina hoian sind“.

Lasteaia hoovis kokku saades jagasime lastele kommi kleepse ja värviraamatuid.

Kokkuvõtteks võib öelda, et ega eriti palju

ohutuid kohti polnudki. Tuleb vaid loota, et äkki ühel päeval on lasteaial oma päris rattarada, koos päris liiklusmärkidega.

Kätlin Sepp
Käbikeste õpetaja

Mis on sobitusrühm?

Mõnikord erinevad lapsed võimetelt, taustalt ja isikuomadustelt sedavõrd, et nende arenguvajaduste rahuldamine nõuab eritingimusi ja lähenemisviise. Sel viisil avalduvaid erinevusi nimetataksegi laiemalt erivajadusteks ning see tingib vajaduse muuta või kohandada keskkonda, et laps saaks areneda vastavalt oma potentsiaalile. Kui erivajadused ilmnevad enne kooliiga siis nimetatakse neid arengulisteks erivajadusteks kui aga koolieas siis hariduslikeks erivajadusteks.

Varajase sekkumise eesmärgiks on kaasa aidata erivajadustega lapse võimetekohasele arengule, toetades sealjuures lapse perekonda. Oluline teada,

et mida varem leitakse üles lapse erivajadus, seda ratsionaalsemalt saab pakkuda vajalikke tugiteenuseid ja vahendeid. Erivajadusi diagnoositakse peamiselt meditsiinisüsteemis, lapse oskusi ja keskkonna võimalusi oskavad aga hinnata õpetajad ja psühholoogid. Siinjuures tuleb meeles pidada, et hädavajalik on koostöö kõikide täiskasvanute vahel, kes tegelevad lapsega.

Alates selle aasta augustist avab meie lasteaed sobitusrühma. Sobitusrühm on tavaline rühm, kuhu kuuluvad erivajadustega lapsed koos teiste lastega. Erivajadusega laps võetakse sobitusrühma vastu vanema kirjaliku

avalduse ja nõustamiskomisjoni otsuse alusel. Sobitusrühmas on laste suurim lubatud arv väiksem kui teistes lasteasutuse rühmades, arvestades, et üks erivajadusega laps täidab kolm kohta. Sobitusrühma avamisel arvestatakse vajalike tingimuste (rühmaruum, õpetajate kompetentsust, erispetsialistid) olemasolu konkreetse erivajadusega lapse jaoks. Näiteks kõnepuudega lapse kaasamisel sobitusrühma tuleb arvestada logopeedilise abivõimalikkusega, füüsilise puude puhul rühmaruumi sobivusega jne.

Maiu Raun
Lasteaia juhataja